

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

МАТЕРІАЛИ

X Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених
присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та менеджменту
соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету Ушинського

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

ОДЕСА-2022

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

**кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної
діяльності**

МАТЕРІАЛИ

**X Інтернет-конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених
присвяченої 30-річчю створення кафедри філософії, соціології та менеджменту
соціокультурної діяльності та 205-річчю Університету Ушинського**

ОСВІТА ТА СОЦІАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТОСТІ

(Одеса, 22-23 квітня 2022 року)

Одеса -2022

«Освіта та соціалізація особистості»

22-23 квітня 2022 року

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова:

А. В. Красножон – ректор Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор історичних наук, професор.

Заступники голови:

Копусь Ольга Антонівна – перший проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор педагогічних наук, професор.

Музиченко Ганна В'ячеславівна – проректор з наукової роботи Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», доктор політичних наук, професор.

Борінштейн Євген Русланович – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Члени оргкомітету:

Лісеєнко Олена Василівна – доктор соціологічних наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності, завідувач історико-філософського відділення Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Петінова Оксана Борисівна – доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Атаманюк Зоя Миколаївна – доктор філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

8. Моклиця М. Основи літературознавства : [посібник для студентів] / М. Моклиця. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2002. – 192 с.

9. Нойманн Э. Леонардо да Винчи и архетип матери / Э.Нойманн // Юнг К.-Г., Нойманн Э. Психологический анализ искусства / [отв. ред. С. Л. Удовик ; пер. с англ. Г. Бутузов (К.-Г. Юнг), О. Чистяков (Э. Нойманн)]. – М. : REFL-book ; К. :

10. Писаренко Ю. “Багатство – мертві душі” : походження архетипу / Ю. Писаренко // Київська старовина. – 2008. – № 2. – С. 112–130. Ваклер, 1996. – С. 95–152. – (Серія “Актуальна психологія”).

Бялковська Катерина Ігорівна – студентка I року навчання за першим (бакалаврським) рівнем заочної форми навчання ОПП Культурологія соціально-гуманітарного факультету ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»,

Чекаліна Марія Михайлівна – студентка I року навчання за першим (бакалаврським) рівнем денної форми навчання ОПП Менеджмент соціокультурної діяльності соціально-гуманітарного факультету ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»,

Науковий керівник – **Самчук Лариса Сергіївна**, кандидат філософських наук, викладач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ЯК ОДНЕ ІЗ ЗАВДАНЬ СУЧАСНОЇ ЛОГІКИ АРГУМЕНТАЦІЇ

Як зазначає М. Починкова, концепція критичного виходить зі світової філософської думки й тісно пов'язана з гносеологією, аксіологією та логікою. Витоки цієї концепції простежуються протягом розвитку всієї філософської думки, починаючи із Сократа, Платона та Аристотеля, які актуалізували проблему мислення у філософській науці (Сократ), привернули увагу до значення знань, критикували маніпуляцію свідомістю та вчили ставити запитання (Платон) і заклали основи правил розмірковувань (Аристотель). У давній філософії також було закладено традицію критики поглядів на космогонічні проблеми, систему питально-відповідальних процедур, розроблено загальну стратегію запитування [3, с. 44].

На нашу думку, слушно зазначає М. Кругляк, «вміння обґрунтовувати свою думку і з'ясувати підстави інших точок зору належить до найважливіших навичок освіченої людини. Однак у вітчизняній системі освіти існує небагато окремих курсів, які головним чином фокусувалися б на розвитку цього вміння» [2; с. 6]. Часто під час спілкування виявляється, що співрозмовники мають відмінні погляди на проблему, тож виникає питання:

чий підхід більш слухний? У таких випадках учасники суперечки намагаються переконати один одного. Переконання, за тлумаченням М. Кругляка, – це складний процес, який може включати різні засоби, приміром, звернення до бажань і сподівань співрозмовника, посилення на думку видатних особистостей, наведення даних, які дозволяють краще зрозуміти цю проблему, тощо [2; с. 9]. Частина цих засобів виходить за межі логіки і лежить у царині психології. Переконання не завжди є суто раціональним процесом. Іноді недостовірні міркування можуть суб'єктивно сприйматись як переконливі, у цьому випадку переконливість досягається завдяки використанню позалогічних прийомів, як от, психологічного впливу чи риторичних прикрас .

Важливо пам'ятати, що розширення знань завжди відкриває шлях до розумового розвитку особистості. Необхідно навчати дітей логічно, критично, творчо мислити. Розвиток мислення виявляється у здатності усвідомлювати та розв'язувати все більш складні навчальні та практичні завдання, вправи, виражати їх результати у судженнях, поняттях, міркуваннях та умовиводах. Наприклад, можна пропонувати учням на фрагментах з оповідань, казок визначити, в яких із них присутня аргументація, а в яких – ні; під час написання творів різних жанрів наголошувати на тому, що в них потрібно наводити приклади як з власного життєвого досвіду, так і з літературних творів (цитати). Це буде стимулювати пізнавальну та дослідницьку діяльність учнів.

Нам імponує думка С. Волошина, що «розвиток мислення забезпечує формування особистості, забезпечення її соціально-психологічної адаптації, виховання громадянської позиції, достатнього рівня культури, здатності до самостійного життя» [1, с. 363]. У сучасній психолого-педагогічній літературі наголошується на тому, що усвідомлене критичне мислення є причинно-наслідковим, під впливом освітнього процесу в дітей активно формується вміння планувати свої дії. Як зазначає С. Волошин, «процес розвитку мислення у системі навчально-виховної роботи слід здійснювати за такою технологією: усебічна діагностика особистості вихованця молодшого класу (емоційно-вольова, стосунки з групою, причини негативної поведінки); формування мети та визначення завдань виховної роботи з наданням переваги розвитку мислення; вибір ефективних засобів, прийомів і методів для означеної діяльності у напрямі підвищення рівня розвитку мислення» [1, с. 365].

Отже, сьогодні потрібно створювати сприятливі умови для розвитку особистості, вже починаючи зі шкільного середовища, з молодшого шкільного віку, розвивати таким чином критичне мислення, вміння відстоювати свою точку зору, доводити свою позицію. Це сприятиме формуванню особистості, забезпеченню її соціально-психологічної адаптації, вихованню громадянської позиції, культури, здатності до самостійного життя.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волошин С. М. Психолого-педагогічні умови розвитку мислення у молодших школярів: теоретичний аналіз. *Молодий вчений*. № 12 (52). 2017. с. 363-365.

2. Кругляк М. І. Аргументація. Матеріали II частини онлайн-курсу «Логіка, аргументація, критичне мислення». Київ, 2021. 257 с.

3. Починкова М. М. Система формування критичного мислення майбутніх учителів початкової школи у процесі професійної підготовки : монографія. Київ : Талком, 2020. 472 с.

Виноградова Наталя Михайлівна – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського»,

Тао Юнг – магістрант I курсу соціально-гуманітарного факультету ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського».

ТРАДИЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТИ ПАТРІОТИЗМУ В СИСТЕМІ НАВЧАЛЬНИХ ІНСТИТУТІВ СУЧАСНОГО КИТАЮ

Освіта в дусі патріотизму, колективізму, соціалістичної ідеології та моралі в школах та університетах, а навіть у дошкільних установах є найважливішою роботою державних та педагогічних груп. Патріотизм – це ядро китайського національного духу. Патріотизм глибоко вкорінений у самому центрі китайської нації, є духовним геномом китайського народу, який підтримує єдність та згуртованість усіх етнічних груп у Китаї, надихає покоління китайських народів невтомно працює в ім'я розвитку та процвітання батьківщина. Вчителі дотримуються фірмових принципів "дотримання політики одного Китаю" та концентрації на побудові комунізму. Патріотизм – це найбільш природна і проста емоція китайських народів. Необхідно наполягати на початку з дитинства, приділяючи особливу увагу формуванню основи патріотизму в молодіжному середовищі. Лідерство партії сприяє освіті патріотизму протягом усього процесу навчання на різних рівнях навчальної системи Китаю. Формування «китайської мрії» невіддільне від підтримки патріотизму та усвідомлення «китайської мрії» про велике відродження китайської нації. Академічний день кожного студента починається з співу гімну та підняття прапора. У Китаї гімни розглядаються як втілення Великого Дао. Менінг і глибоке розуміння є необхідною умовою для педагогічної практики, починаючи з дошкільних установ. Патріотична освіта займає важливе місце в навчальних закладах країни всіх рівнів. Національний гімн Китаю «Марш добровольців», написаний Тіеном Ханом, а не ЕРМ у 1935 році, став закликком китайця боротися проти агресії японського мілітаризму та побудови соціалізму. Революційна пісня поширилася як "дим визвольної війни з півночі на південь, всередині і поза великою стіною". Основним завданням держави є моральна та патріотична освіта нових поколінь громадян країни. Ідея слідами стародавнього